

1854-09-10

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Niels Aggersborg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Napoli

Arkivplacering:

Mappe 2 nr. 19

DOKUMENTINDHOLD

P. C. Skovgaard skriver om deres rejse. Han støder til Høyens i Napoli, og fortælle hvilke byer de så sammen, samt hvad de agter de kommende dage.

TRANSSKRIFTION

Til Hr N: Aggersborg

Neapel d. 10. Sept 1854.

Kjære Bedstefader!

Disse Linier havde jeg betænkt skulde være til Dem, og jeg tænkte paa at skrive dem den 26. Aug: hvilken Dag vi to for langt ude i Verden minddes i vort stille Sind, og i Tanken vare vi samlede med hele Familien i Sqvaldergaden, eller mulig i Dyrehaven. At jeg ikke paa selve Dagen fik skrevet, og saaledes paa en Maade var nærmere tilstede hos Dem, idet jeg ligesom i Tankerne kunne tale med Dem, kom af at jeg i de Dage maatte male tidlig og sildig for at blive færdig med de Billeder jeg havde begyndt i Serravezza, hvor vi, som De jo vel ved vare hos Consul Dalgas, thi det lakkede nu stærkt ad Enden med vort Ophold der, hvilket paa Grund af Cholera i Neapel var blevet meget længere end oprindeligt var betænkt, men da nu Efterretningerne lød gunstigere fra Neapel, og hvis vi ikke vilde forqvakle vor Reiseplan, saa var det nu aldeles nødvendig at bryde op, endskjønt det holdt haardt at slippe bort fra det gjæstfrie Huus. Vi slog da bort, og først nu, ved Nattetid, kan jeg komme til at udføre mit Forsæt,

●2●

thi jeg har jo været meget stærkt omtumlet i disse Dage. 31. Aug: forlod vi Serravezza og 3 Sept: ved Solens Opgang seilede vi ind i Neapels Havn, tænk Dem hvilket pragtfuldt Syn, Solen stod op bag Vesuv, og denne deilige Stad laae lige for os, og rundt om Bugten de henrivende Kyster med de deiligste Bjerge, med en Række af skinnende hvide Byer ved Foden, og yderst i Bugten det velbekjendte deilige Capri. Baadene vrimlede om os, og endelig steg vi i Land, skjønt det var trangt, Hvor vel 20 vilde Hjelpe os, hvor vi blot behøvede Een. Vi steg dog helskindede til en fortræffelig Ven af Georgia, Signor Ferrari, og nu vare vi i god Havn. Saa Hurtig vi kunde opsøgte vi Høyens paa Ischia, tilbragte der med dem 3 Dage med at ride paa Æsel og See udsigter, tog derfra den 8de, igaar vare vi hele Dagen i Pompei, idag i det kgl: Slot, og imorgen agte vi at tage en Tour paa flere dage til Sorent, Amalfi, Salerno og Potsima, alt naturligvis i forening med Høyens, hvad siger De

●3●

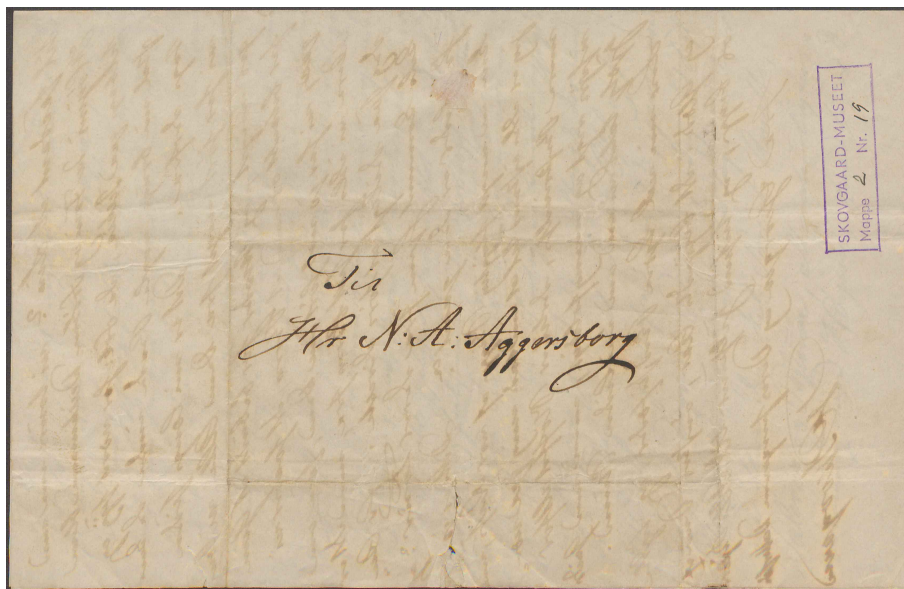
til saadant et Liv? Vi toure nu med Høyens da Fru og Frøken Deichmann

bliver tilbage paa Ischia, da frk: har været syg og skal nu bruge nogle Bade inden de kan tage derfra.

Det er nu længe siden vi har hørt noget fra Dem Alle, vi længes meget, og Moder har bebudet at Gine har betænkt os med et Brev, det haaber vi paa, vi har jo nok hørt om Dem, som om flere vi ikke har faaet Brev fra, men det er dog saa deiligt at høre directe. Er Onkels kommet hjem fra deres Tour? og hvorledes er den gaaet? Dette er jo kun en meget flygtig Skygge af vores Reise, men jeg er ikke istand til at indlade mig paa nærmere Beskrivelse, dertil er Stoffet altfor uhyre rigt og mangfoldigt; men med Guds Hjælp tales vi ved om en liden Stund. Lev nu vel kjære Bedstefader, og Lykke og Glæde i det begyndte Aar, ønskes Dem af os begge, og tusind Hilsner til Alle Kjære fra Georgia og Deres hengivne Dattersøn
P.C. Skovgaard

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Neapel d 10 Sept 1854.
Djære Paterfader!
Disse Linné fand jeg beløst i Eulds navn
til Dem, og jeg tænkte paa at bringe dem
den 26 Aug: friliden dag, vi to for langt ind
i Herrens mindede i vor skille Tid, og i den
kun var vi spulde med sine Samlinger i
Gvaldegarden, eller minnet i Dyrparken.
At jeg ikke gaa paa den dag for Dem, og spaa
lode gaa an Medet var udmærket tilfreds for
Dem, idet jeg ligesom i Tanden Linné tale med
dem, som at et jeg i de dag maatte male
tidlig og jibig for at blias fordy og de Pilleren
jeg fandt begyndt i Soravogge, paa mig, som
de jo vil med var for Consul Valgas, thi de
læbde mig først ad fuden med vor Offold
de, friliden gaa Grund af Cholera i Neapel
var blemt meget Lougure med oprindelig var
beløst, men da en Eftermiddag med
gængsige fra Neapel, og fuis vi ikke med
forquable vor Ansigelse, for var de min alder
nødvendigt at bringe og, med sig med vil sold faaste
at sligge bort for de gøstfri Linné. At slig
de bort, og forst mig, med Hæder, kan
jeg komme til at indføre mit Forst.

